

विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव ॥२॥ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनेतरजः ओरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे अन्योरेतः अकार्येषु नैकस्मिन् प्रसृतः अतिनिरुक्तोपियोलो व्याप्तरक्षेत्रे तः सिंचितजः प्रसृतजः ॥३॥ तथापि नित्यभाष्योमेव जातः भार्यायाः तृतीयार्थेष्वधी दत्तपंचमः कृतः त्रीतः स्वयमुपायगम्योवाषष्ठः स्रग्धूदः यस्मिन्मातागर्भे चेत्येव उदात्ताहवाः सप्तमः ॥४॥ षडपध्वंसजावक्ष्यमाणः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्राक्क उल्यन्नेश्वतुर्दशः अपसदाः वक्ष्यमाणः षट् एते विंशतिः तांस्त्रीष्वनुश्रुत्रानि विजानीहि ॥५॥ ६॥ ७॥ परवर्णोऽसुलोमजाः षट् अपध्वंसजाः विलोमजा अपसदाः षडिति

विप्रवादाः सवहवः श्रूयंते पुत्रकारिताः ॥ अत्रानोसुद्विनां राजन्मंशयं छेत्तुमर्हसि ॥२॥ भीष्मउवाच आत्मापुत्रश्च विज्ञेयस्तस्यानेतरजश्च यः ॥ निरुक्तजश्च विज्ञेयः स्मृतः प्रसृतजस्तथा ॥३॥ पतितस्य तु भार्याया भर्त्री स समवेतया ॥ तथा दत्तकतौ पुत्रावभ्यूदश्च तथापरः ॥४॥ षडपध्वंसजाश्चापिकानीनापसदास्तथा ॥ इत्येते वै समाख्यातास्तां विजानीहि भारता ॥५॥ युधिष्ठिरउवाच षडपध्वंसजाः केस्युः केवाप्यपसदास्तथा ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ॥६॥ भीष्मउवाच त्रिषु वर्णेषु ये पुत्रा ब्राम्हणस्य युधिष्ठिर ॥ वर्णयोश्च द्वयोः स्यातां यौ राजन्यस्य सारत ॥ ७॥ एको विदुर्णो एवाथ तथा त्रैवोपलक्षितः ॥ षडपध्वंसजास्ते हि तथैवापसदाश्च भृशु ॥८॥ चोदोलो द्वात्यैवेद्यौ च ब्राम्हण्यो क्षत्रियास्तु ॥ वैश्यायो चैव ऋद्धस्य लक्ष्यं ते पसदास्तथा ॥९॥ मागधो वामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योपलक्षितौ ॥ ब्राम्हण्यो क्षत्रियायो च क्षत्रियस्यैक एव तु ॥१०॥ ब्राम्हण्यो लक्ष्यं ते स्मृत इत्येते पसदाः स्मृताः ॥ पुत्राद्येते न शक्यं ते मिथ्या कर्तुं नराधिप ॥११॥ युधिष्ठिरउवाच क्षेत्रजं केचिदेवाहुः स्मृतं केचितु न शक्यं ॥ तुल्यो वै तौ सौ कस्य तन्मे ब्रूहि पितामह ॥१२॥ भीष्मउवाच रेतजो वा भवेत्पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् ॥ अथूदः समयं भित्तेत्येतदेव निबोध मे ॥१३॥ युधिष्ठिरउवाच रेतजं विद्वेषे पुत्रं क्षेत्रजस्यागमः कथं ॥ अथूदं विद्वेषे पुत्रं भित्ता तु समयं कथं ॥१४॥ भीष्मउवाच आत्मजं पुत्रमुत्पाद्यस्य जेत्कारणं ते ॥ न तत्र कारणं रेतः संक्षेत्रस्वामिनो भवेत् ॥१५॥

ज्ञेयं ॥८॥ ९॥ १०॥ मिथ्या कर्तुं एते पुत्रान भवंतीति वक्तुं न शक्यं तद्व्यर्थः अयं भावः अप्रमत्तेति श्रुतिरनीरसस्या प्राज्ञास्त्यामात्रपरा यन्मे मतेति श्रुतिस्तु अनौरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येव परेति न कश्चिद्विद्विरोधः तथा च अनौरस ओरसो वा स जीलः आन्ध्रपरः पितृणां स्वर्गोय भवति विपरीतस्तु नराकोपेति ॥११॥ कस्य ह्योः पित्रोः क्षेत्रपतिनिवेक्तोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविज्ञोषादित्यर्थः ॥१२॥ यथारितो ज ओरसः पुत्र एव क्षेत्रजोपि बीजं देन त्यक्तश्चेत्स्वीय एव भवति एवमथूदोपि रेतः पतिना त्यक्तश्चेद्दोदुरेव अस्य तौ तु हावपि रेतः प्रदस्येवेत्यर्थः ॥१३॥ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वं प्रापकं शाल्वं कथं कीदृशो समयं भवेदश्च कथमित्यर्थः ॥१४॥ कारणं तेरे लोकापवादादिभ्ये मति ॥१५॥